

IVAN MALOČA

U više crkva u Zagrebu tražili smo da nam dopuste snimanje, ali kad bi pročitali scenarij, odbili bi nas...

**BRANILI
SU NAM SNIMANJE
FILMA U CRKVI**

USPJELI SMO NAĆI SVEĆENIKA KOJI NAM JE IPAK DOPUSTIO UL

Usporediti hrvatski i američki film jest kao usporediti nogometaše Sesveta s reprezentacijom svijeta

Kako se snimao film "Svećenikova djeca", koliko su plaćeni hrvatski glumci, može li se živjeti od filma u Hrvatskoj, je li bolji srpski film od našeg... na sva ta pitanja odgovorio nam je producent Ivan Maloča, jedan od naših najboljih filmša.

IVA PULJIĆ-ŠEGO
 SANJIN STRUKIĆ/PIXSELL

"Svećenikovu djecu" nismo htjeli reklamirati križem s kojeg vise kondomi. Igramo se s pojedincem, ali ne s vjerom

Što zapravo rade producenti, mnogi i ne znaju objasniti, a kamoli da producente znaju poimence. Ali svi znaju za "Bitange i princeze", za film "Svećenikova djeca"... E, pa producent je te serije i filma koji upravo igra u kinima Ivan Maloča. S vlasnikom Interfilma razgovarali smo i o plakatu za predstavu "Fine mrtve djevojke", o filmu u Hrvatskoj...

Prvi sitcomi

Kad sam vaše ime spomenula u redakciji, reakcije su bile dvostruke: ili nisu imali pojma tko ste ili su iz prve znali- to je onaj naš najbolji filmša.

Ha-ha-ha.

I onda druga reakcija - pa on je radio Bitange i princeze...

Da, da, "Bitange i princeze" i "Zakon".

Dva izvrsna sitcoma.

"Zakon" je odličan. I "Bitange" i "Zakon" postavili su standard popularnosti, u gledanosti nešto manje. "Zakon" sam radio nakon "Bitangi" i on je drugačiji. Ljudi su očekivali nastavak "Bitangi". Ne, otišao sam u sasvim drugom smjeru.

Vi ste promovirali sitcome u RH?

Prva dva sitcoma bila su "Bitange i princeze" i "Naša mala klinika", tako da smo ih među prvima postavili.

Komentar je bio i da su "Bitange i princeze" jedna od najboljih, ali i najpodecenjenijih naših serija.

Da, ne znam zašto je bila podcijenjena, ali bila je. Kada sam čitao nekoliko kritika u novinama, kritizirali su prave dramske serije i "Bitange", usporedili su kruške i jabuke. "Bitange" su sitcom, uz saponicu najjeftiniji oblik nekog audiovizualnog djela. Kod sitcoma moraš ispisati 30-35 stranica da ljudima budu zanimljive i smiješne, jer ništa drugo ne pomaže. Nema strica koji ti je odjednom muž, nema nekoga tko je umro pa iznenada oživio. A humor je najteže pisati.

Tko je vama najdraži lik iz Bitanga?

Pokojni Gazda, Preda Vušović.

Tko su po vama najbolji naši glumci?

Neću nabrajati imena. Radije ću govoriti o zadnjim filmovima. Evo, Krešo Mikić iz Svećenikove djece. Vrstan glumac. Ima ih još. Neki su otkriveni, neki su neotkriveni. I Stojan Matavulj je izvrstan, a kad smo snimili "Zakon", bilo je pitanja: "A kako ste se njega sjetili".

Što kažete na uklanjanje plakata za Gavellinu predstavu Fine mrtve djevojke?

Pravo da vam kažem: nisam to dobro pratio. Vidio sam prilog na televiziji, skužio sam da se netko umiješao, a u kulturu se nitko ne bi smio miješati. Ali plakat nisam vidio. To im je sve skupa dobar PR.

Biste li vi neki svoj film promovirali na takav način? Dakle, provokacijom na području vjere.

Mi se igramo provokacijama, ali ne bismo ga tako promovirali. Zašto?

Recimo "Svećenikovu djecu", jer film kritizira pojedince i pojave u Crkvi, mogli smo promovirati plakatima s križem s kondomima. Naš odgovor je: Ali time bismo ušli u sferu odnosa filma prema vjeri, a to ne želimo niti je to svrha filma.

Je li bilo prijedloga da se film najavi križem s kondomima?

Jest, bilo je. Imali smo kreativni tim koji je imao razne prijedloge, među njima je bio svećenik s križem oko kojeg su kondomi. Naš odgovor je bio: "Ne želimo se igrati s križem jer je on simbol vjere". Bilo je sedam - osam varijanti plakata i odlučili smo se za svećenika s balonima. U prvoj varijanti bio je svećenik s kondomom i iglom.

Onda ne biste ni "Fine mrtve djevojke" reklamirali s dvije Gospe koje se nježno grle?

Umjetnost uvijek mora ići korak dalje, a Crkva je konzervativna pa dolazi do sukoba. Ali mislim da spomenuti plakat nije provokacija koja je prevršila mjeru i da nije riječ o neukusu. Da umjetnost ne evoluirala, ostali bismo u kamenom dobu, u pećini Lascaux s nacrtanim bikovima i konjima.

Jeste li vi vjernik?

Ne mogu reći da sam praktični vjernik, ali mogu reći da sam katolik.

Rođeni ste u Kninu?

Rođen sam, ali moji su se odmah doselili u Zagreb. Moja je majka slučajno rodila u Kninu, a ja sam u Zagreb došao s pet mjeseci.

I u Kninu je bio šou, kad djecu nisu pustili na Lustigov dokumentarac. Da, to su zatvorenije sredine. Zato treba širiti granice.

Spor je nastao jer se u dokumentarcu kaže, u stilu, kako lijepa crkva, a oni koji idu u nju, toliko su učinili zla.

Evo, mi smo za "Svećenikovu djecu" imali zabranu snimanja u crkvi.

Gdje ste htjeli snimati, u kojoj crkvi?

U više crkava u Zagrebu, pitali smo

Umjetnost uvijek mora ići korak dalje, ali Crkva je konzervativna pa dolazi do sukoba. Da umjetnost ne evoluirala, još bismo živjeli u kamenom dobu, u pećini Lascaux s nacrtanim bikovima i konjima.

Od filma se u RH ne može živjeti jer ih se godišnje snimi tek osam do deset. Ali da se živjeti od spotova, oni su najprofitabilniji, i od naručenih promidžbenih filmova. Najradije radim igrani film i TV projekte.

više svećenika. Ali kad bi pročitali scenarij, odbili bi nas. Ne mogu reći da nam je to Crkva kao institucija zabranila, nego taj svećenik koji je bio tamo i procijenio je da ne može. Na kraju smo ipak našli jednog koji je dopustio snimanje, ali nismo otkrili u kojoj je to crkvi bilo. Rekao je: "Snimajte, brate, zašto ne!"

Za "Svećenikovu djecu" bio je komentar - to svi gledaju, znači da ne valja.

Ne znam što bih rekao na to. Film ili seriju možemo podijeliti na dva osnovna načina. Je li nešto dobro ili nije i je li gledano ili nije. "Svećenikova djeca" su gledana. Nije nužno nešto što je gledano i dobro. Ali teško da će nešto što je loše biti i jako gledano. Sad se približavamo brojki od 100.000 gledatelja "Svećenikove djece". Da nije bilo snežnog nevremena, već bismo je dosegli. Kad prijedemo sto tisuća, bit će to treći najgledaniji hrvatski film.

Ispalo je da ste baš potrefili sa "Svećenikovu djecom" usred polemike o spolnom odgoju.

Film radimo dvije i pol godine, a prije godinu dana s distributerom smo odredili početak distribucije 3. siječnja. Nismo znali da će biti ova polemika. Netko je rekao da Brelšan vjerojatno ima nos za to. I baš se sad potrefilo da je Državni zavod za statistiku objavio podatak o padu nataliteta.

Što sada snimate s Ogrustom?

Film koji se zove "Projekcije" prema drami Lade Kaštelan "Dva i dva". Eto, polako. Tek počinjemo, zasad ne otkrivamo puno. Sredinom sedmog mjeseca htjeli bismo stići na Filmski festival u Puli. Ne znam hoće li to biti izvedivo.

Zadnja scena - Mikić u more

Kako biste ocijenili hrvatski film? Imamo malu produkciju hrvatskih filmova koja je svake godine sve veća. Godišnje snimamo 10 filmova, a Danska oko 20, Francuska oko 200, a Amerikanci 800 filmova. Najviše snimaju Nigerija i Indija. U RH u kinima godišnje igra oko 180 filmova. Dnev-

no ih je na kinorepertoaru oko 20, od toga 17 najboljih američkih, eventualno dva nezavisna i onda nam se onaj srednji hrvatski čini užasno loš. Ali to je usporedba nogometaša Sesveta s reprezentacijom Brazila ili svijeta.

Što je sa srpskim filmom, meni se svaki srpski čini bolji od našeg.

Hrvatski filmovi uvršteni su u programe mnogih svjetskih festivala. Moji su filmovi bili i u Veneciji i u Berlinu, na A-festivalima i na mnogim drugim festivalima. Prema tome - dobri su. Ali nije svaki srpski film hit, oni imaju nešto veću produkciju od nas. Ali vi ne gledate kompletni srpski film, gledate "Paradu", "Le-pa sela, lepo gore"... Ja sam pogledao većinu srpskih filmova, a sami su nam Srbi rekli da smo ih uspjeli nadmašiti.

Koliko su koštala Svećenikova djeca?

Oko milijun i 200.000 eura. I po tome spada u naše skuplje filmove, a prosječni europski film stoji oko 3,6 milijuna eura. Francuski je 6 milijuna, a mi smo na 29. mjestu u Europi po cijeni. Za Svećenikovu djecu morali smo unajmiti trajekt do otoka Prvića, pa čamce za glumce. A u Šepurinama nema hotela pa su glumci bili u privatnom smještaju. A on funkcionira ljeti pa nije bilo grijanja. Malo smo se smrzavali, ali domaćini su bili odlični i odmah nabavili grijalice. Kao zadnju scenu snimali smo kako Mikić skače u more jer je bilo ledeno pa nismo htjeli da nam se glavni glumac prehladi prije kraja snimanja.

Je li vam neka scena posebno ostala u sjećanju?

Mnoge, na kraju filma u samo jednom kadru glumio sam svećenik. Kad sam obukao halju i prošao kroz crkvu, ljudi su me pozdravljali misleći da sam pravi svećenik, s "Hvaljen Isus i Marija". A jedna je žena htjela da je Mikić ispovijedi.

Kako to da ste odigrali tu ulogu?

Pa to vam je ono, fali nam novca pa uleti (smijeh). Nije mi to prvi put bilo. U Zakonu sam glumio pokojnika, a u "Bitangama" sam bio neki menadžer ili vlasnik TV postaje koji je nešto petljao. Uskoče i drugi članovi ekipe.

Koliko glumac u Hrvatskoj može zaraditi?

Za glavnu ulogu može dobiti oko 20.000 eura bruto.

U početku saponica u Hrvata nisu svi glumci htjeli glumiti u njima?

Glumac je tu da glumi. I majku i kurvu i što god treba. To je njegov posao. Ja najradije radim igrane filmove ili TV projekte.

Možete li vi živjeti od filmskog biznisa?

Od filma se ne bi dalo živjeti jer ih se godišnje snimi tek osam do 10. Ali da se od spotova, oni su najprofitabilniji, i od promidžbenih filmova. Godišnje nam je promet 15-20 milijuna kuna. Zapošljavao pet ljudi, to je hladni pogon.

Nikad nisam zadovoljan, ali...

BEZ HRT-a NE BI BILO POLA NAŠIH FILMOVA

Koliko ste zadovoljni HRT-om i novcem koji oni daju za filmove?

Nikad nisam zadovoljan, ali moram biti iskren: da nema HRT-a, ne bi bilo polovice hrvatskih filmova. Prije je više bio fokus na igranom filmu, ali sada je kriza. Nadam se da će HRT, ali i ostale televizije s nacionalnom koncesijom naći interes za koprodukciju. Želimo da se godišnje u Hrvatskoj snima više od 12 filmova. Ono što sigurno ne valja, a kriva je Agencija za elektroničke medije, jest da nema dovoljno domaće igrane produkcije i europskog programa u udarnom terminu, time se krši zakon. Već u 19 sati vidim na televiziji, ne znam sad kojoj, tursku tinejdžersku seriju. Pa, mislim, nemam niš' protiv turskih serija, ali zakon se mora poštivati.

AZAK U CRKVU, REKAO JE: "SNIMAJTE, BRATE, ZAŠTO NE..."